

[Tove Niemann]

At institutionernes ledere skal have en faglig uddannelse, er nok rigtigt. Men hvad angår børnehaver, bør der absolut ikke stilles krav om, at der f.eks. skal være uddannede pædagoger til at tage sig af børnene. En mor eller en far, der selv har eller har haft ét eller flere små børn, vil absolut være lige så egnet til pasningen af børnene, ligesom unge, der virkelig har lyst og evner til at beskæftige sig med børn, skal have mulighed for at opnå ansættelse inden for dette område uden at være medlem af f.eks. BUPL.

At disse institutioner helt givet vil betyde lavere driftsomkostninger, har selvfølgelig betydning, men det vigtigste er da, at brugerne bliver tilfredse.

Fremskridtspartiet vil gå meget positivt ind i udvalgsarbejdet.

Kirsten Lee (RV):

Vi synes, det er en udmærket intention, at der skal være størst mulig frihed for den enkelte med hensyn til valg af institution.

Men det offentlige skal naturligvis altid sikre det tilstrækkelige antal institutionspladser, og såfremt amter og kommuner skal have nogen som helst mulighed for at planlægge og styre økonomien på området, kan det ikke nytte noget, at vi først pålægger dem, at de skal bygge institutionerne, og bagefter pålægger dem, at de skal betale for, at de mennesker, som ikke vil være i institutionerne, kommer hen på nogle andre institutioner. Det er simpelt hen ikke fornuftigt. Vi mener, den eksisterende ordning er udmærket, nemlig at kommunerne kan indgå overenskomster med private institutioner, som de synes har et godt tilbud.

Der er tilfælde, hvor det vil være bedst for en ældre at flytte på et plejehjem tæt ved f.eks. deres børn – det er vi helt enige med Kristeligt Folkeparti i – men nu forholder det sig jo også sådan, at man i langt de fleste tilfælde rundt omkring i kommunerne tilgodeser den slags indlysende behov, uden at vi herinde behøver at lave yderligere regler.

Vi kan altså ikke støtte forslaget.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg forstår på praktisk talt alle ordførerne, at man gerne vil give brugerne større dispositionsmulighed. Flere har nævnt udbygningen af puljeordninger, og nogle har nævnt, at vi har fået de nye skolebestyrelser.

Men det principielle, at man i højere grad lader pengene følge den enkelte familie, vil de færreste gå med til, hvad jeg naturligvis kun kan beklage.

Selvfølgelig vil der være nogle planlægningsproblemer, men sådan er det jo altid med en frihedslovgivning. Hvis man vil styre stramt, er der altså nogle frihedsmuligheder, som bliver stærkt formindsket.

I Danmark har vi jo den tradition på skoleområdet, at man kan oprette alternative skoler. Der skal være en vis brugerbetaling, men der er en betydelig offentlig støtte. Det er de samme tanker, som ligger til grund for dette forslag.

Så kan man sige, det er uhensigtsmæssigt, fordi der sker en vis overlapning på skoleområdet. Jeg tror, at dette, at vi har haft en frihedslovgivning, som har givet alternative skoler mulighed for at vokse frem, har været en fantastisk sund udfordring til vores folkeskole, og at der vil vokse den samme frodighed frem, hvis vi får disse tanker overført på institutionsområdet.

Man vil sikkert kunne påpege, at en stram styring ville have været bedre her, fordi vi så ikke havde fået disse planlægningsproblemer.

Jeg tror omvendt, at den udvikling, vi har set gennem de sidste år, og som er velkendt for alle, betyder, at det første, kommunerne sparer på, når de skal omstille, er de private institutioner, hvorefter de satser på en udbygning af den kommunalisering eller amtskommunalisering, som vi har været vidne til.

Jeg har som sagt med tilfredshed noteret, at der er adskillige, som ønsker flere frihedsrettigheder, men især hos SF og Socialdemokratiet mærkede man den ideologiske modvilje mod private selvejende institutioner. Der var nogle venlige bemærkninger, men det var helt klart, at man her virkelig skulle underordne sig det kommunale og amtskommunale system. Det var også nogle af de tanker – sådan hørte jeg det – der kom til udtryk hos socialministeren, og det må jeg jo tage til efterretning. Men jeg håber, at vore tanker kan modnes, så de frihedstraditioner, vi har på skoleområdet, også kan komme til udfoldelse på andre områder. I øvrigt bemærkede jeg, at ikke alene Fremskridtspartiet, men også Venstre havde forståelse for disse frihedstraditioner, og det har jeg taget til efterretning.